

Els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni

Los Objetivos de Desarrollo del Milenio

1 - Eradicar la pobreza extrema i la fam	1 - <i>Erradicar la pobreza extrema y el hambre</i>
2 - Aconseguir l'educació primària universal	2 - <i>Lograr la educación primaria universal</i>
3 - Promoure l'equitat de gènere i l'autonomia de la dona	3 - <i>Promover la equidad de género y la autonomía de la mujer</i>
4 - Reduir la mortalitat infantil	4 - <i>Reducir la mortalidad infantil</i>
5 - Millorar la salut materna	5 - <i>Mejorar la salud materna</i>
6 - Combatre el VIH/SIDA, el paludisme i altres malalties	6 - <i>Combatir el VIH/SIDA, el paludismo y otras enfermedades</i>
7 - Garantir la sostenibilitat ambiental	7 - <i>Garantizar la sostenibilidad ambiental</i>
8 - Fomentar una associació mundial per al desenvolupament	8 - <i>Fomentar una asociación mundial para el desarrollo</i>

“Nosaltres, caps d’Estat i de Govern, ens hem reunit a la Seu de les Nacions Unides a

Nova York del 6 al 8 de setembre en les albrors d’un nou mil·lenni...” Així s’inicia la Declaració del Mil·lenni, suscrita l’any 2000 pels 189 països membres, mitjançant la qual es comprometen a seguir un pla per avançar en el desenvolupament i reduir la pobresa, concretat en 8 objectius i 18 metes específiques per a l’any 2015.

No és la primera vegada que l’Organització de les Nacions Unides (ONU) té bons propòsits. Des dels anys seixanta la comunitat internacional s’ha plantejat reptes de desenvolupament i ha obtingut alguns èxits com l’eradicació de la pigota, la gairebé total desaparició de la poliomielitis o la reducció a la meitat de la mortalitat infantil causada per malalties diarreiques. Tot i que algunes aspiracions, com ara les plantejades el 1977 amb la finalitat que al final del segle XX tot el món pogués rebre atenció sanitària i educació primària, continuen sense assolir-se.

Estem, això no obstant, davant una mostra de compromís internacional sense precedents: tant pel que fa als països implicats, a la magnitud del projecte, com al seguiment del seu compliment. Per a Kofi Annan, secretari general de l’ONU, els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni “són ambiciosos però també són assolibles en un termini relativament curt”.

Segons el Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD), el món disposa avui de recursos i coneixements tècnics per abordar aquests reptes. El que es necessita és que els esforços s’encaminin degudament i que els serveis es distribueixin més justament i eficaç.

Més de 1.200 milions de persones sobreviuen amb menys d’1 dòlar al dia i 800 milions pateixen fam. Per assolir l’Objectiu 1, que es proposa reduir a la meitat el percentatge d’aquestes persones el 2015, es necessitaria un creixement econòmic vigorós, que es produís de manera generalitzada i no en alguns sectors o regions. Les polítiques públiques haurien d’incrementar les inversions en serveis bàsics (sanitaris, educació i proveïment d’aigua i sanejament), en un major accés dels pobres a terres i a crèdits, en l’augment de la productivitat i de la diversificació del petit agricultor, i en el foment del creixement industrial que impliqui la petita i la mitjana empresa.

A l’Àsia meridional i a l’Àfrica subsahariana es concentra el major nombre de persones que passen fam. Millorar

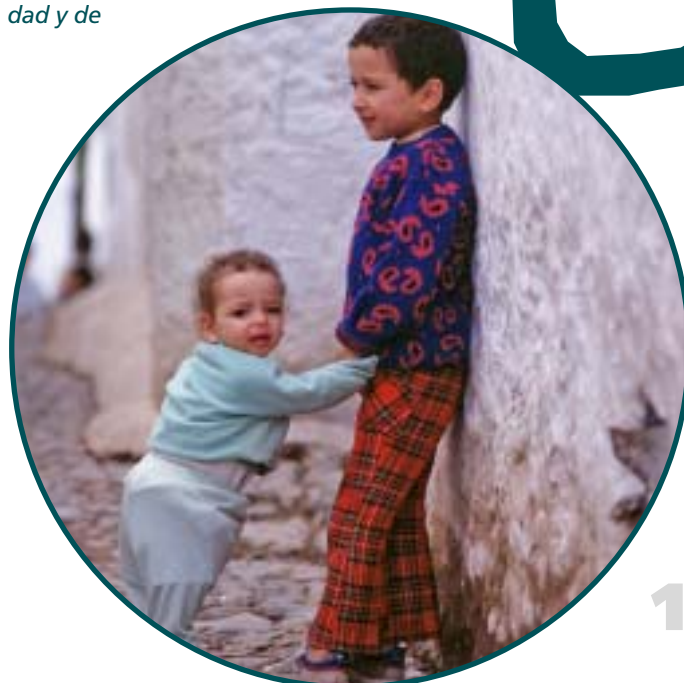
“Nosotros, Jefes de Estado y de Gobierno, nos hemos reunido en la Sede de las Naciones Unidas en Nueva York del 6 al 8 de septiembre en los albores de un nuevo milenio ...” Así se inicia la Declaración del Milenio, suscrita en el año 2000 por los 189 países miembros, en la que se comprometen a seguir un plan para avanzar en el desarrollo y reducir la pobreza, concretado en 8 objetivos y 18 metas específicas para el año 2015.

No es la primera vez que la Organización de las Naciones Unidas (ONU) se hace buenos propósitos. Desde los años sesenta la comunidad internacional ha venido planteándose retos de desarrollo obteniendo algunos éxitos como la erradicación de la viruela, la casi total de la polio o la reducción a la mitad de la mortalidad infantil por enfermedades diarreicas. Aunque algunas aspiraciones, como las planteadas en 1977 para que a fines del siglo XX todo el mundo pudiera recibir atención sanitaria y educación primaria, continúan sin alcanzarse.

Estamos, sin embargo, ante una muestra de compromiso internacional sin precedentes: en cuanto a países implicados, magnitud del proyecto, seguimiento de su cumplimiento. Para Kofi Annan, secretario general de la ONU, los Objetivos de Desarrollo del Milenio “son ambiciosos pero también son alcanzables en un plazo relativamente corto”.

Según el Programa de las Naciones Unidas para el Desarrollo (PNUD), el mundo dispone hoy de recursos y conocimientos técnicos para abordar estos retos. Lo que se necesita es que los esfuerzos se encaucen debidamente y que los servicios se distribuyan más justa y eficazmente.

Más de 1.200 millones de personas sobreviven con menos de 1 dólar al día y 800 millones padecen hambre. Para alcanzar el Objetivo 1, que se propone reducir a la mitad el porcentaje de estas personas en 2015, se precisaría de un crecimiento económico vigoroso, que se produjera de forma generalizada y no en unos pocos sectores o regiones. Las políticas públicas tendrían que incrementar las inversiones en servicios básicos (sanitarios, educación y abastecimiento de agua y saneamiento), en mayor acceso de los pobres a tierras y a créditos, en el aumento de la productividad y de

5

la diversificación del pequeño agricultor, y en el fomento del crecimiento industrial implicando a la pequeña y mediana empresa.

En Asia Meridional y África Subsahariana se concentra el mayor número de personas que pasan hambre. Mejorar la distribución de la abundante cantidad de alimentos disponibles, asegurando las reservas de existencias alimentarias, aliviaría la situación en Asia Meridional. En África Subsahariana el mayor reto pasa por el aumento de la productividad agrícola, que podría conseguirse si crecieran las inversiones en la investigación y el desarrollo de mejores tecnologías.

La educación es fundamental para mejorar la salud, la nutrición y la productividad. Para alcanzar los objetivos 2 y 3 hay que luchar contra la falta de recursos, principal responsable de que 115 millones de niños no estén escolarizados. La financiación de libros de textos y salarios de profesores, la instalación de escuelas cerca de los hogares, la planificación de horarios para compaginarlos con las tareas domésticas y la contratación de profesorado femenino, ayudaría a aumentar el acceso a la educación y haría frente a las desigualdades de género, promoviendo la autonomía de la mujer. Las mujeres, como agentes de desarrollo, contribuyen a la salud y educación de la generación siguiente, a una mayor productividad y, en definitiva, a la consecución del resto de objetivos.

Al igual que en la educación, en la salud existe una enorme falta de recursos y eficiencia, y grandes desigualdades entre las zonas urbanas y rurales. Para lograr los objetivos 4, 5 y 6: reducir en 2/3 partes la tasa de mortalidad infantil y en 3/4 partes la mortalidad materna para el 2015, se necesita un aumento extraordinario del acceso a la atención médica. Hay medidas como el uso generalizado de mosquiteras, parteras, una higiene básica y antibióticos asequibles, que pueden salvar millones de vidas, sobre todo en países del África subsahariana, donde el sida, la tuberculosis y el paludismo golpean con fuerza.

El Objetivo 7 aboga por garantizar la sostenibilidad ambiental. Los países ricos como principales responsables

6

La distribución de l'abundant quantitat d'aliments disponibles,

que assegurí les reserves d'existències alimentàries, alleujaria la situació a l'Àsia meridional. A l'Àfrica subsahariana el major repte passa per l'augment de la productivitat agrícola, que podria aconseguir-se si creixessin les inversions en investigació i el desenvolupament de millors tecnologies.

L'educació és fonamental per millorar la salut, la nutrició i la productivitat. Per assolir els objectius 2 i 3 s'ha de lluitar contra la falta de recursos, principal responsable del fet que 115 milions de nins no estiguin escolaritzats. El finançament de llibres de text i salaris de professors, la instal·lació d'escoles prop de les llars, la planificació d'horaris per compaginar-los amb les tasques domèstiques i la contractació de professorat femení, ajudaria a augmentar l'accés a l'educació i afrontaria les desigualtats de gènere, al mateix temps que promocionaria l'autonomia de la dona. Les dones, com a agents de desenvolupament, contribueixen a la salut i a l'educació de la generació següent, a una major productivitat i, en definitiva, a la consecució de la resta d'objectius.

Igual que a l'educació, pel que fa a la salut hi ha una enorme falta de recursos i eficiència, i grans desigualtats entre les zones urbanes i rurals. Per aconseguir els objectius 4, 5 i 6 cal reduir en 2/3 parts la taxa de mortalitat infantil i en 3/4 parts la mortalitat materna per al 2015, i es necessita un augment extraordinari de l'accés a l'atenció mèdica. Hi ha mesures com l'ús generalitzat de mosquiteres, parteres, una higiene bàsica i antibiòtics assequibles, que poden salvar milions de vides, sobretot en països de l'Àfrica subsahariana, on la sida, la tuberculosi i el paludisme peguen amb força.

L'Objectiu 7 propicia garantir la sostenibilitat ambiental. Els països rics, com a principals responsables de la contaminació ambiental i consumidors de la major part dels recursos naturals han de canviar les seves polítiques: invertir en tecnologies d'energies renovables, conservar eco-

sistemes crítics, millorar la gestió en assumptes d'àmbit mundial com ara el canvi climàtic, eliminar subvencions a països que fan malbé el medi ambient, etc.

També l'Objectiu 7 planteja reduir a la meitat, per al 2015, el percentatge de persones que no tenen accés sostenible a aigua potable. Més de 1.000 milions de persones no en tenen i més del doble no poden accedir a serveis de sanejament millorats, una qüestió que és de vital importància.

L'Informe sobre Desarrollo Humano, publicat pel PNUD el 2003, anuncià que el món avança cap a l'assoliment dels Objectius del Mil·lenni "a pas molt lent i desigual". Per al final del 2004 es preparen nous informes. Quins països estan en vies d'aconseguir els objectius?, quins necessiten ajuda urgent?, es demana el PNUD disposat a oferir assistència i assessorament pràctic als països en desenvolupament. Però, augmentaran els països rics el percentatge de l'ajuda? (la mitjana del 0,23% del PIB dels països industrialitzats, queda molt per sota del 0,7% que proposaren a la Cimera de Monterrey el 2002). I, canviaran aquests països les seves polítiques en matèria d'ajudes, deute, comerç i transferència de tecnologies? (Objectiu 8). Qüestions que són absolutament imprescindibles perquè els països més pobres puguin assolir els objectius 1-7.

Ha arribat l'hora, com digué recentment Kofi Annan, de "transformar els compromisos en acció".

De moment, a Espanya, 12 ONGD, a través de la *Plataforma 2015* y más, s'han constituït per exigir el compliment dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni als poders públics i als organismes internacionals. D'altra banda, la khaima del Fòrum Barcelona 2004 s'ha dedicat a aquest repte crucial, a través de 15 instal·lacions o mostres.

de la contaminació ambiental i consumidors de la major part de los recursos naturals deben cambiar sus políticas: invertir en tecnologías de energías renovables, conservar ecosistemas críticos, mejorar la gestión en asuntos de ámbito mundial como el cambio climático, eliminar subvenciones a países que dañan el medio ambiente, etc.

También el Objetivo 7 plantea reducir a la mitad, para 2015, el porcentaje de personas que carecen de acceso sostenible a agua potable. Más de 1.000 millones de personas no lo tienen y más del doble no pueden acceder a servicios de saneamiento mejorados, una cuestión que es de vital importancia.

El Informe sobre Desarrollo Humano publicado por el PNUD en 2003, anunció que el mundo avanza hacia el logro de los Objetivos del Milenio "a pasos muy lentos y desiguales". Para finales de 2004 se preparan nuevos informes. ¿Qué países están en vías de alcanzar los Objetivos?, cuáles precisan de ayuda urgente?, se pregunta el PNUD dispuesto a ofrecer asistencia y asesoramiento práctico a los países en desarrollo. Pero, ¿van a aumentar los países ricos el porcentaje de la ayuda? (la media del 0,23% del PIB de los países industrializados, queda muy por debajo del 0,7% que propusieron en la Cumbre de Monterrey en 2002). Y ¿van a cambiar estos países sus políticas en materia de ayudas, deuda, comercio y transferencia de tecnologías? (Objetivo 8). Cuestiones que son absolutamente imprescindibles para que los países más pobres puedan alcanzar los objetivos 1-7. Ha llegado la hora, como dijo recientemente Kofi Annan, de "tornar los compromisos en acción".

Por el momento en España, 12 ONGD, a través de la Plataforma 2015 y más, se han constituido para exigir el cumplimiento de los Objetivos de Desarrollo del Milenio a los poderes públicos y a los organismos internacionales. Por otro lado, la jaima del Fòrum Barcelona 2004 està dedicada a este crucial reto, a través de 15 instalaciones o muestras.

